

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udlån til statshusholdningsbrug m. m.

Valgt blev: *Chr. Rasmussen, Bladt, Bundvad, Ditlevsen, Horn, Lund Jensen, Teichert, Chr. Thomsen, Niels Eriksen, Søren Andersen, Foged, Heick, Sønderup, Fibiger, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Tesdorpf og Aage Fogh.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om statens husholdningsråd [af J. M. Pedersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 237, fremsættelsen i tidenden sp. 634).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Da forslaget til den nugældende lov om statens husholdningsråd var til behandling her i tinget i 1953, indstillede et flertal inden for det af folketinget nedsatte udvalg lovforslaget til vedtagelse, medens et mindretal bestående af retsforbundets repræsentant afgav betænkning om, at det ikke ønskede at medvirke til lovens gennemførelse, men indstillede lovforslaget til forkastelse.

De synspunkter, der ligger bag det af de ærede forslagsstillere nu fremsatte lovforslag om ophævelse af loven om statens husholdningsråd, er altså ikke nye og kan ikke forbavse, selv om man måske kunne have forventet, at en almen diskussion her i tinget om husholdningsrådets arbejde kunne have ventet, indtil loven om statens husholdningsråd alligevel skal optages til revision i folketingsåret 1957-58.

Lad mig i øvrigt her blot minde om, at det før nævnte folketingsudvalg i sin betænkning udtalte, at det over for den daværende indenrigsminister havde givet udtryk for det ønskelige i, at bygning af nye lokaler til husholdningsrådet snarest blev påbegyndt; herefter blev lovforslaget vedtaget af folketinget med 102 stemmer mod 11, og landstinget vedtog det med 65 stemmer mod 1.

Loven bemyndigede indenrigsministeren til snarest muligt at tilvejebringe nye, selvstændige lokaler til brug for husholdningsrådets arbejde, og indenrigsministeriet søgte herefter og fik finansudvalgets tilslutning, der var enstemmig, til at anvende 2,7 mill. kr. til opførelse af en nybygning til rådet, medens der af produktivitetsfonden blev stillet 500 000 kr. af de amerikanske Benton-Moodymidler til rådighed til indkøb af laboratorieudstyr og inventar. Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen behøver altså ikke at være bange for, således som jeg af hans fremsættelsestale forstod at han er, at udgifterne til inventar og udstyr skal virke tyngende på de danske skatteydere.

Husholdningsrådet har nu taget nybygningen i besiddelse, og som det vil være de ærede medlemmer bekendt, behandler finansudvalget for tiden et andragende om godkendelse af de merudgifter, der for indeværende finansår anslås til 138 000 kr., og som er forbundet med den i loven foresatte udvidelse af husholdningsrådets virksomhed.

Lad mig, medens vi er ved det økonomiske, lige sige, at det er en stor misforståelse, når de ærede forslagsstillere er af den opfattelse, at de så omdiskuterede to minutter i radioen er det eneste resultat af husholdningsrådets arbejde og det eneste udbytte, befolkningen får for de penge, som husholdningsrådet koster. Husholdningsrådet har foruden de to minutter en meget omfattende oplysningsvirksomhed med mange foredrag i radioen, gennem husholdningskonsulenter over hele landet, ved udsendelse af pjecer o. s. v., ligesom husholdningsrådet udøver en betydelig virksomhed ved forsøg på husholdningsområdet. Jeg går ud fra, at det er unødvendigt for mig at komme nærmere ind herpå, idet det jo af de tidligere forhandlinger, vi har haft her i tinget om husholdningsrådet, klart fremgår, at et overvældende flertal af tingets medlemmer har forståelse for nødvendigheden af, at der fra statens side ydes støtte til forsøgs- og oplysningsarbejde af betydning for forbrugerne.

Jeg kan altså ikke give det fremsatte lovforslag min anbefaling og må mene, at eventuelle ændringer af den nugældende lov — dersom sådanne måtte være ønske-